

Posudek oponentky

na rigorózní práci Mgr.Pavly Nippertové na téma:

Elektronické rozkazní řízení u okresního soudu

Autorka předkládá k hodnocení rigorózní práci na shora uvedené téma o rozsahu 136 stran vlastního textu. Práce obsahuje všechny požadované přílohy a náležitosti.

Volbu tématu je třeba ocenit, a to hned z několika důvodů. Jde o téma náročné, protože je relativně úzké. Současně je žádoucí zkoumat elektronický platební rozkaz jako jeden z institutů elektronizace civilního procesu, protože v efektivní úpravě představuje pro věřitele - žalobce, rychlejší cestu k titulu pro výkon rozhodnutí, resp. exekučnímu titulu. Oceňuji autorčinu ambici detekovat výkladové a ostatní problémy právní úpravy, které efektivitu elektronického rozkazního řízení snižují. Současně zamýšlí autorka zkoumat, zda jsou odlišnosti obecného rozkazního řízení a elektronického rozkazního řízení efektivní a odůvodněné. Informační hodnota práce, stejně jako přínos analytických úvah autorky zvyšují výklady o úpravě platebního rozkazu v německém civilním procesu, resp. o evropském platebním rozkazu.

Systematiku práce hodnotím jako zdařilou. Text práce je přehledný, logicky a věcně správně navazující a jednotlivé instituty tématu jsou zkoumány v přiměřených proporcích.

Své výklady zahajuje autorka historickým exkursem, v němž na přiměřeném rozsahu připomíná základní stavební kameny rozkazního řízení v našem právu po roce 1848. Současně jsou zde zmíněny kořeny platné právní úpravy. Postupně pak autorka připomíná všechny významné legislativní počiny, které rozkazní řízení ovlivnily až k jeho dnešní podobě. Autorčiny výklady jsou přitom precizní a opírají se o reprezentativní okruh pramenů (učebnice Civilní právo procesní je citována v neaktuálním vydání).

Je třeba ocenit, že úvodem k vlastní problematice rigorózní práce předkládá autorka výklady k problematice elektronizace justice v obecnějším a komplexnějším pohledu. Mj.zmínuje normy, které vytvořily předpoklad elektronické komunikace v oblasti veřejné správy obecně a justice pak zvláště (mj.právní úprava elektronických podatelů, elektronického podpisu, elektronických úkonů atp.).

Další partie hodnocené práce se snaží – před výkladem a analýzou právní úpravy průběhu řízení o vydání elektronického platebního rozkazu - přiblížit a vyložit charakteristické rysy tohoto zvláštního typu řízení a jeho místo v systému civilního procesu. Na str. 27 uvádí autorka, že při vydání elektronického platebního rozkazu jde o vyloučení zásady rovnosti účastníků ačkoli sama dále zdůrazňuje, že jde o prolomení jiné zásady. Při snaze o vymezení platebního rozkazu pomíjí autorka systematické zařazení tohoto institutu a rubriky nad ustanoveními § 172, resp. 174a a 174b OSŘ. Dále autorka správně zdůrazňuje význam

prostředí CEPR, resp. institutu elektronického spisu. V této problematice se autorka velmi dobře orientuje a prokazuje to přesvědčivou argumentací ve prospěch zaujímaných stanovisek (např. o nepropojení s Centrální evidencí vězňených osob na str.31 či o nemožnosti vytvářet vlastní vzor rozhodnutí uživatelem). Rovněž sdílím přesvědčení autorky, že rozhodnutí o vydání platebního rozkazu je spornou agendou a o matoucí a nežádoucí existenci dvou spisových značek v téže věci.

Následující čtvrtá část práce je jejím těžištěm. Zde autorka podrobně vykládá a komentuje průběh řízení o vydání elektronického platebního rozkazu u okresního soudu. I zde je z přesvědčivé argumentace zřejmá velmi dobrá orientace autorky ve zkoumané problematice (např. k otázce návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu, který soudu došel jinak, než prostřednictvím elektronické podatelny). Autorka se precizně a podrobně zabývá všemi složkami obsahu návrhu. I zde se jedná o výklady fundované, vycházející rovněž z dobré znalosti judikatury, včetně rozhodovací praxe Ústavního soudu ČR (viz například k otázce podepisování příloh podání). Další část práce se věnuje procesním podmínkám, resp. podmínkám vydání elektronického platebního rozkazu. Jaké řešení pro systém CEPR by autorka navrhovala pro řešení problému, kdy je návrh odmítnut a soudní poplatek byl zaplacen? Lze přisvědčit autorce v otázce doměřování soudního poplatku po převedení věci do rejstříku C, stejně jako v otázce dalšího výroku v rozhodnutí, kterým se vydává elektronický platební rozkaz. Stejně fundovaným přístupem je zpracována partie, která se věnuje soudním osobám, které se na procesu rozhodování o návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu podílejí. Dále se pak autorka v této partii věnuje odmítání návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu, rozhodování o nákladech v těchto řízeních, doručováním elektronického platebního rozkazu, procesní obranou žalovaného a právní mocí a vykonatelností elektronického platebního rozkazu.

V dalších poznámkách se autorka věnuje problematice rozhodování o vydání platebního rozkazu v Německu a evropskému platebnímu rozkazu. Zatímco zpracování první problematiky vychází z jednoho pramene, u druhého tématu je patrná i autorčina praktická zkušenost.

Výsledky svých analýz shrnuje autorka jednak do návrhů de lege ferenda a do závěrečných úvah, kterými svou práci uzavírá.

Celkově hodnotím rigorózní práci Mgr. Nippertové jako zdařilé zvládnutí rigorózního úkolu, kterým autorka prokazuje velmi dobrou znalost zkoumané problematiky. Práce se opírá o solidně provedený výběr pramenů.

Závěr: hodnocená práce splňuje svým rozsahem i způsobem zpracování požadavky kladené na tento druh prací a je proto způsobilá být předmětem ústní obhajoby, ke které ji tímto doporučuji a navrhuji, aby po jejím úspěšném průběhu a úspěšném složení státní zkoušky byl autorce udělen titul „JUDr“.

Doc.JUDr. Alena Macková, Ph.D.

V Praze dne 15.9.2016

Konzultantka rigorózní práce